

Egenskab hverken at være offentlige eller private. Vi skulde efter Lovgivningen vistnok ikke have saadanne Veie. I Veiloven af 21de Juni 1867 forudsættes, at en Veie, som ikke af det Offentlige er optaget paa Regulativet, enten skal nedlægges eller overgaa til at være privat Veie. Men jeg tror efter den Erfaring, jeg har gjort, at det er et temmelig betydeligt Antal af ikke ubigtige Veie, som ikke er optaget paa Regulativet, enten fordi man har ladet være at optage dem derpaa, eller fordi man har faaet Amtsrådets Samtykke til at lade dem udgaa deraf, uden at de senere ere blevne nedlagte eller overgaaede til at blive private Veie. Det er vistnok noget betænkeligt, at man i nærværende Forslag ser bort fra dette Forhold; jeg vilde foretrække, at Bestemmelsen kom til at lyde paa, at Kommunen skal sørge for Snekastning paa de indenfor Kommunens Grændser beliggende ikke-private Veie, et Udtryk, som ogsaa bruges i Loven af 21de Juni 1867; om saa Kommunerne skulde fritages for Snekastning paa uogle af disse Veie, er et Spørgsmaal, som de maatte enes med Amtsrådet om. Der er et andet Punkt i denne Paragraf, som jeg maa gøre en Bemærkning ved, det er med Hensyn til Snekastning paa offentlige Stier. Det er ikke ganske klart, om dette Lovforslag er bestemt til helt at afløse Reglerne i Lov af 4de Juli 1850 § 4 om Snekastning; der indeholdes nemlig i det foreliggende Forslag kun en Bestemmelse om dette Punkt, som lyder saaledes: „Det bestemmes af vedkommende Kommunalbestyrelse, hvis Beslutning i saa Henseende dog kan indankes for Amtsrådet (Amtet), om der ved Kommunens Foranstaltning skal foretages Snekastning paa Gangstier i samme og i bekræftende Fald paa hvilke“. Det er en hel anden Regel end den, som gjøres gjældende med Hensyn til Veiene, thi der skal Snekastning finde Sted, naar der ikke erhverves fritagelse derfor. Mig forekommer det hensigtsmæssigt, at det ogsaa for Stiernes Vedkommende bliver ved den nuværende Ordning, nemlig at Snekastning skal finde Sted, naar der ikke er erhvervet fritagelse derfor af Amtsrådet, thi ellers frygter jeg for, at det i mangfoldige Tilfælde vil gaa saaledes, at der ikke bliver gjort Noget ved Snekastning paa disse Stier, og det er meget vigtigt, at det sker navnlig paa Stier, som benyttes til Skolestier. Der bør derfor ret omhyggelig sørges for, at Snekastning finder Sted paa disse Stier. Hvad jeg har nævnt her, er kun mindre Indvendinger. En af mine væsentligste Betæneligheder vedrører derimod Forslagets § 3. I § 3 gives der

nemlig en Sognekommune Ret til i Stedet for at benytte Naturalarbejde, for 3 Aar ad Gangen med Amtsrådets Samtykke at bestemme, at den Kommune paahvilende Snekastning i det Hele eller tildeels skal udføres for Kommunens Regning efter Vicitation, ved Afford underhaanden, eller ved leiede Folk. Jeg veed nu meget vel, at det i Almindelighed frembyder stor Fordel i Stedet for at anvende Naturalarbejde at lade den Slags offentligt Arbejde udføre enten ved leiede Folk eller efter Vicitation eller ved Afford; men det forekommer mig, at hvor der er Tale om Snekastning, kan der være væsentlig Betænelighed ved at gaa frem paa den Maade; thi Forholdet ved Snekastning er ikke ganske det samme som ved andre kommunale Arbejder, hvorom der kan være Tale, f. Ex. det, man nærmest her kommer til at tænke paa, det sædvanlige Veiarbejde. Ved dette er Forholdet det, at der kan man — baade Kommunen og den paaagjældende Mand, med hvem der kontraheres — forud skjønne, hvad det er for et Arbejde, der skal udføres, hvilket Omfang det har, og ligeledes kan man bestemme, naar det skal udføres. Men ved Snekastning er dette anderledes. Der veed man ikke engang, om der bliver Arbejde i Aarets Løb; undertiden falder der ingen Sne, eller i hvert Tilfælde er det kun en Bagatel, der falder; i saa Tilfælde bliver der maaske slet ikke Spørgsmaal om Snekastning; men paa den anden Side, falder der Sne, veed man heller ikke hvor stort Arbejdet vil blive. Skal der ved Afford eller Vicitation træffes Bestemmelse om at lade Arbejdet udføre, bliver dette, saavidt jeg kan skjønne, en fuldstændig Hæjsardkontrakt, nemlig en Hæjsardkontrakt baade for dem, som indlade sig paa at paatage sig Arbejdet, og ogsaa for Kommunerne. Falder der ingen eller kun ubetydelig Sne, ville de Paaagjældende staa sig udmærket ved Overtagelsen af Snekastningen, men Kommunerne faae en betydelig Udgift, som ellers kunde være sparet, og falder der megen Sne, vil Resultatet let blive det, at de, som have paataget sig det, ikke vil kunne magte at udføre det uhyre Arbejde, som det vil blive. Men, vil man svare, deri er der ikke noget videre Betænkeligt, thi da Kommunerne kunne indse Følgen, ville de, dersom Saadant kan befrygtes, tage sig i Vare for at indlade sig paa saadanne Forhold; men dertil maa jeg bemærke, at dette er ikke saa givet, thi alle Kommunebeboeres Interesser ville ikke falde sammen paa dette Punkt. Den Del af Kommunens Beboere, der formentlig kunne vinde ved, at Snekastning ikke udføres af Kommunen, vil holde paa, at den ikke skal ud-